

XVII
DISPUTATIO
PHILOSOPHICA,

De
CONJUNCTIONIBUS
MAGNIS IN GENERE,

& de
NUPERRIMA, QUÆ MENSE
JULIO ACCIDIT, IN SPECIE.

Quam

Juvante DEO

Astrorum Conditore ac Moderatore

PRESIDE

M. JOHANNES MÜLLERO

VRATISLAVIENSI SILESIO, DESI-
GNATO PHILOSOPHIÆ PRACT.

PROFESSORE PUBL.

PUBLICO EXAMINI

proponit

M. JOHANNES SCHWALBE,

Misenensis Misnicus, Alumnus

Electoralis,

Ad diem 8. Augusti, horis matutinis,

in Auditorio majori.

WITTEBERGÆ,

Typis CHRISTIANI THAM, Academ. Typogr.

M D C XXIII.

DISPUTATIO
PHILOSOPHICA
DE
CONIUNCTIONIBUS
MAGNIS IN GENERE

SUPERRIMA QUAE MENSE
JULIO ACCIDIT, IN SPECIE

M. JOHANNI MÜLLERO

M. JOHANNES SCHWALBE

Typis Christiani Thomae Academici Typogr.

M D C XXII

Συμ Ιεω.

DE CONJUNCTIONIBUS

MAGNIS IN GENERE, ET DE NU-

perrimâ in Specie, quæ Anno currente,
mense Julii visa fuit.

I.

Varia sapientissimus mundi Architectus *Astra à Deo*
JEHOVA in admirandum cœli theatrum, va- *creata.*
rii coloris, lucis, molis atq; motus collocavit lu-
mina; quæ sine numero in numerum quotidiana-
nas ducunt choreas, lucisq; puritate, corporis
quantitate, motus celeritate, & occultâ Forma-
rum qualitate omnium oculos in se convertunt,

omnium animos in stuporem rapiunt, plurimosq; ad assiduam sui
contemplationem occulto quasi stimulo impellunt.

II.

Ut enim D E U S & Natura aliâs nihil frustra faciunt, & omnia *Propter*
propter suos condita sunt fines, sic etiam Astra ideo cœlis non sunt *certos fines.*
apposita, ut otiosè circumvagantur, & solo aspectu nostros oculos
exhilarant; verùm hoc sine creata sunt, ut in hæc sublunaria vari-
os habeant influxus ratione tempestatis, fertilitatis aut sterilitatis,
temperamentorum & quæ inde dependent, actionum; quippe *con-*
ditâ sunt in signa, tempora, dies & annos, Genes. 1.

III.

Signa igitur sunt 1. Infinitæ sapientiæ Dei, qui Vergiliæ & Orio- *Ut sint si-*
nem aperit, Arcturum cum filius suis producit cœlosq; numerat in sapientiâ, Jo- *gna sapien-*
bi 38. v. 31. 32. 37. qui facit Arcturum & Orionem, Amos 5. v. 8. qui numerat tie
multitudinem stellarum & omnes suis nominibus vocat, Psal. 147. v. 4. 2. Im-
mense potentia Dei, qui corpora ista ingentia & molem terream mul- *& potentia*
tis modis excedentia ex nihilo creavit, unde cœli cœlorum dicuntur Dei.

A 2

anun-

annunciare gloriam ejus & operam manuum ejus firmamentum, Psal. 19. vers. 1. hinc laus illa, de qua dicitur, quod Sol & Luna laudent Deum & omnes
Temporum. stella lucentes, Psal. 148. v. 3. 3. Temporum, fecit namq; has Deus in dies & annos, Gen. 1. v. 14. Solem dedit in dominium diei; Lunam vero & stellas in dominium noctis, Psal. 136. v. 8. & 9. Solem in lucem diei, & Lunam ac
Mutatio- stellas in lucem noctis, Jerem. 31. v. 35. 4. Mutationum in sublunaribus, quo
num. in sensu Salomon suam describit sapientiam, quod vicissitudines temporum, & tempestatum varietatem, annorum circuitus & situs stellarum noverit, Sap. 7. v. 18. 19. nam, inquit, omnia sapiens artifex docuit me.

IV.

Ergo dili- Signa igitur cum sint, ideo clausis vel conniventibus oculis ea
genter sunt intueri nefas est; sed studio indefesso & accurata opera observemus
observanda positum stellarum, quem sapiens artifex docet, Sap. 7. v. 21. quæq; mutatio-
 nes retro lapsis seculis factæ sint, sedulo annotemus, cogitantes il-
 lud Poeta:

*Os homini sublime dedit, cælumq; tueri
 Fussit, & erectos ad sidera tollere vultus.*

V.

Adam hæc Cum vero cognitio duplex sit, alia à priori, alia à posteriori, quæ
cognovit à ritur hic, quænam circa hoc stellarum objectum nobis sit tribuen-
priori. da. A priori poterat Adam nosse; cognitio namq; ejus erat perfectis-
 sima, nam Verum in Intellectu, Bonum in Voluntate habebat modo excellen-
 tissimo: unde etiam nomina rebus imponebat, poterat enim formas
 nosse, & rerum differentias. In specie autem quod hæc astrorum no-
 titia excelluerit, testatur Josephus, qui Tabulas Astronomicas ab
 Adamo conscriptas apud filios ejusdem repertas fuisse, in suis do-
 cet Antiquitatibus.

VI.

Nos vero à Nos vero à posteriori effectus & influentias siderum cognosci-
priori. mus: nam ex multis particularibus exemplis colligimus regulas uni-
 versales, & ex observatione extruimus experientiam. Exempli cau-
 sâ, quod Hyades pluvias excitent, ecquis ex nudo aspectu divinare posset? quia
 vero semper ferè ita accidit, ut iis cum Planeta pluviali Cosmice orientibus,
 pluvia excitentur, hinc fit à posteriori, ut in numerum stellarum pluvialium
 referantur.

VII. Ve-

VII.

Verumenim verò observationes hæ astrorum & eorum, quæ *Inter alia*
 astra signant, maximam partem dependent ab *Aspectibus*: Deus nam *multum ex*
 que qui omnia in numero pondere & mensura creavit & sustentat, *Aspectibus.*
 & hic certâ utitur mensura atq; numero; dum corpora stellarum,
 errantium certo situ atq; positu ad se invicem relato disponuntur,
 quem positum *Aspectus* vocamus, qui nihil est aliud quàm *habitus*
quedam situum & radicium ad se invicem, quibus Planeta Planeta virtutens
congenitam & insitam communicat.

VIII.

Aspectus hi non sunt unius generis, alius enim est *Conjunctionis*, *Aspectus ve-*
 alius *Distantiæ* & hic quidem vel est *extremus* vel *intermedius*: *extremus* rò *sunt di-*
 est *Oppositio*, cum duo Planeta sex integris signis vel 180. gr. ab invi- *versa natu-*
 cem distant in Sol & Luna in plenilunio. *Intermedius* est *triplex*, vel *ra.*
Trigonus, vel *Quadratus*, vel *Sextilis*. *Trigonus* est, cum tertia Zodiaci
 parte, hoc est 4. signis seu 120. gr. Planeta à se distant. *Quadratus* est,
 cum quartâ Zodiaci parte, id est tribus signis seu 90. gr. Planeta ab
 invicem currunt. *Sextilis* tandem est, cum sextâ Zodiaci parte, id est
 duobus signis seu 60. gr. se Planeta respiciunt. *Conjunctio* autem
 est Planetarum in eodem Zodiaci loco conventus. *Recentiores addunt*
Quintilem & Biquintilem, alii adhuc Semisextilem.

IX.

Maximè verò *Excellentis* & *Insignis* præ cæteris est *Conjunctio*, *Conjunctio*
 siquidem juxta tritum Astrologorum effatum, *corporalis præsentia ac verò est præ-*
 unio longè *efficacior est & operosior eâ virtute, quæ per irradiationem commu-* *cipuus illo-*
nicatur in distantia, nam irradiatio quò partilior eò est potentior. *rum.*

X.

Est autem *Conjunctio*, ut antea dictum, *verus conventus seu con-* *Quid sit*
cursus Planetarum duorum vel plurium in eodem gradu vel etiam minuto si- *Conjunctio*
gni ejusdem constitutorum, sive cum latitudine aliqua sive sine latitudine. Sic
 in Novilunio Sol æquè cum Lunâ conjungitur, quamvis cum de-
 flexione, atq; fit in Eclipsi; ubi ob latitudinis carentiam, aspectus
 Solis, Lunæ interventu, ab oculis nostris aufertur, & impeditur.

XI.

Nos omissis multis generalibus, quæ de *Conjunctio* possunt *Quotuplex*
 proponi, præceptis, directè ad ejus *Divisionem* nos convertimus. *fit.*

A 3

Est

Est autem *Conjunctio* quadruplex: vel *Maxima*, vel *Magna*, vel *Media*, vel *Minor*, de quibus ordine.

XII.

Quid sit Minor. Minorem vocant, quando Luna cum aliquo ex Planetis conjungitur, sicut in uno quolibet mense fieri solet, ut omnibus conjungatur, dum omnia signa percurrit, & sic se omnibus Planetis associat.

XIII.

Quid Media. *Conjunctionem* Mediam vocant, quando Saturnus vel Jupiter cum uno vel pluribus sequentium Planetarum copulantur: quod pertinent *Conjunctiones* Saturni & Martis; Saturni & Solis; Saturni & Veneris; Jovis & Martis; Jovis & Solis, &c.

XIV.

Quid Magna. *Conjunctionem* Magnam vocant, quando Saturnus & Jupiter in unâ rectâ lineâ Circuli Longitudinis in uno Zodiaci puncto certi Trigoni uniuntur; qualis fuit ea, quæ nuper accidit, dum duo hi superiores in 6. gr. Leonis congregiebantur; de quâ postea pluribus.

XV.

Quid Maxima. Maximam vocant, cum Saturnus & Jupiter translatione novâ ex Trigono Aqueo in Igneum transeunt; qualis facta est nostro tempore, post mundum conditum septima.

XVI.

Hic tantum Magnam contemplabimur. Nos sepositis reliquis speciebus in præsentia unam *Conjunctionem Magnam* contemplabimur, eamq; tum in *Genere*, tum in *Specie*. In *Genere* antea diximus, quod *Magna Conjunctio sit duorum superiorum Planetarum in aliquo Trigono congregatio*: circa quam descriptionem notabimus, 1. Planetas congregientes, quinam sint & cujus naturæ, 2. Locum, quo conveniunt, 3. Tempus in quo conventum instituent.

XVII.

Dicitur vero magna propter magnitudinem Planetarum. Antequam verò hoc fiat, Rationem Nominis assumamus, cur *Magna* dicatur; fit autem hoc 1. propter magnitudinem Planetarum congregientium, quæ reliquos omnes excepto Sole excedunt. Nam Saturnus secundum calculum Tychonis à terris distat 9073000. miliaribus Germanicis, terræq; magnitudinem, vicies & bis excedit, quamvis olim nonagies illam excedere dictus sit. Jupiter verò, juxta

juxta ejusdem Tychonis calculum à terris distat 2431400. millia-
 ribus Germanicis, & ferè quater & decies terram excedit magnitu-
 dine. 2. propter magnitudinem Periodi. quâ revolutiones ad eundem. 2. Magni-
 locum revertuntur; nam si isti Planetæ omnes Trigonos percurre- tudinem
 rint, & ad Trigonum revertantur, effluunt anni 794. dies 214. pro qui- Periodi.
 bus tamen numerus completus ponitur à Keplero & aliis, ita ut
 magna illa revolutio sit annorum 800. 3. propter magnitudinem seu 3. Longitu-
 potius longitudinem moræ, non enim ut fit in Conjunctione Solis & dinem mo-
 Lunæ, vel Mercurii & Veneris cum his, paucis diebus aut horis re.
 commorantur, sed tempore bene longo ferè ad biennii spacium, su-
 am synodum celebrant, quemadmodum hoc præsens Conjunctio
 monstrat. 4. propter magnitudinem rerum, quas vel significat vel efficit: 4. Magni-
 quænamq; mutationes in rebus Ecclesiasticis & Politicis, in publi- tudinem
 cis & privatis sub his conjunctionibus evenerint testantur historiæ effectus.
 omnium temporum, & nos pauca postea recensimus, unde et-
 iam Climacterica à quibusdam vocatur.

XVIII.

Excussa sic Ratione Nominis, nunc ad tria circa Descriptio- *Que Na-*
 nem notanda nos convertimus, & 1. quidem ad Naturas Planetarum *tura Saturni.*
congruentium, qui sunt Saturnus, & Jupiter situ inter Planetas supre-
 mi, cursu tardissimi, mole magni. Saturnus est stella coloris plum-
 bei, quò ad apparentiam aliàs obscurior, licet hætenus ob suam in
 Perigeo existentiam clarior apparuerit. Motum exercet longè tar-
 dissimum quippe quem intra annos 29. & 155. dies in Zodiaco com-
 plet, unde etiam Tardigradus dicitur. Constitutionis est frigida &
 sicca (potius frigefacientis & exsiccantis cum non inhæsi-
 vè sed ef-
 fectivè hæ qualitates illis tribuantur) id quod experientiâ & diu-
 turnis observationibus ab Astrologis deprehensum est.

XIX.

Jupiter, ob naturæ clementiam quasi Juvans pater dictus, est *Que Natu-*
 stella colore & luci Veneris non absimilis, unde à vulgo imperito *ra Jovis.*
 sæpius pro Hespero fuit habitus. Virtutem & *è égyptiar* ejus Ptol. lib. 7.
Quadrip. text 30. ita describit: Stella Jovis naturæ temperata est, media
enim habetur inter frigidam Saturni & astuosam Martis effectiorem. Cale-
facit autem & humectat, & quia calefaciendi vis præcellit, ideo venti facundi
à Jove

à Jove excitantur. Cursum suum Periodicum absolvit in Zodiaco spatio undecim annorum 313. dierum & 15. horarum.

XX.

Locus Con- Hæc de Planetis ipsis ; sequitur nunc *locus*, in quo conveniunt.
junctionis. Ubi sciendum, totum Zodiaci circulum in duodecim æquales partes dispeſci, quæ dicuntur signa vel *σημαίσιμα*, propter figuras animalium, ad quas stellæ ibidem existentes arte per imagines sunt reductæ propter docendi commoditatem.

XXI.

Zodiaci si- Duodecim istæ partes seu signa, cum diversæ naturæ sint &
gna in 4. constitutionis propter Fixas ibi hærentes, diversas etiam juxta qua-
Trigonos litates diversas sortita sunt appellationes, ita ut illa, quæ constitu-
distributa. tionis sunt calefacientis, dicantur *Ignea*, quæ frigefacientis, *Aquea*,
quæ humectantis, *Aërea*, quæ exsiccantis naturæ sunt, dicantur
Terrea.

XXII.

Signa unius Naturæ ita sunt disposita, ut quintum quodvis signum inclusivè numeratum à termino cum aliis signis collatum, Trigonum efficiat seu Figuram Triquetram : hinc quatuor inde emergunt Trigoni, siquidem signum unum à sequenti similis naturæ per Trientem circuli, hoc est 120. gr. est remotum. Hinc *Trigonum Igneum efficiunt Aries, Leo, Sagittarius. Terreum, Taurus, Virgo, Capricornus. Aëreum, Gemini, Libra, Aquarius. Aqueum, Cancer, Scorpius & Pisces.*

XXIII.

Qualitates Non verò probare possumus quorundam opinionem, statu-
de Trigonis entium, quòd istæ quatuor qualitates Trigonis hisce competant non
dicuntur eo sensu ac intentione, ac si tales qualitates efficiant; sed tantum,
propter ef- eo respectu, quem habet natura animalis illius, cujus nomen ad si-
fectum. gnium est relatam. Breviter : *nuncupari Trigonos istos Igneos, Terreos &c. non quòd habeant ἐνεργεῖαν calefaciendi, siccandi &c. sed quia animalia, quorum figura in istis Trigonis depicta cernitur, hisce qualitatibus prædita sint; & sic signa hæc titulum & nomen sine re habeant.*

XXIV.

Trigono- Sanè inficias ire haud possumus, distributionem illam signo-
rum distin- rum esse rationis, ab artificum instituto dependentem, proptereaq;
ctio est ra- signorum in se ac per se nullas esse affectiones, nullas qualitates : as-
serere

ferere tamen tutò possumus non esse eam *rationis ratiocinantis sed ratiocinatae*, cum fundamentum aliquod in re ipsâ habeant. *ocinatae.*

XXV.

Etenim si Fixas circa illa signa hærentes consideramus, deprehendimus sanè bonam illarum partem ejus esse naturæ ac constitutionis, qualem signis ex effectuum evidentiam attribuerunt periti ardentifices. Et licet contrariarum qualitatum ibidem inveniuntur stellæ, à prædominantibus tamen, utpotè principalioribus, jure merito fit denominatio. Quod ut evidens fiat & manifestum, signa tantum Ignei Trigoni demonstramus & res ipsa loquetur, quòd *res cum verbis convenienter eant.*

XXVI.

Arietem esse signum calidæ naturæ, & Igneum, inde colligitur, quòd per illud interfectio Verna circuli Æquinoctialis recta transeat: quod interfectionis punctum quando sol attingit, vernum reducit Tempus, tibi inferioribus hisce frigore quasi enecatis, calorem, vitam vigoremq; communicat. Hinc Astrologi non abs re *Domicilium Martis Exaltationem verò Solis*, in illo signo constituunt. *Leonem* signum esse Igneum monstrant stellæ de naturâ Martis & Solis inibi comprehensæ; ut sunt *Aselli, os Leonis, dextrum genu Leonis, cor & pectus Leonis*, unde Astrologi in Leone *Solis domicilium* constituunt. *Sagittarii* signum iisdem de causis huc refertur, quoniam tres stellas de naturâ Jovis & Martis, inter quas media est *Cor Scorpii* stella calidissima, in se continet. Ex quibus concludimus Qualitates stellarum præcipuas & maximè evidentes istis signis tributas fuisse, ideoque non gerere nomen sine re.

XXVII.

Trigoni verò isti ratione Conjunctionis Magnæ aptam habent dispositionem & ordinem, ita ut talem processum servent. Prima omnium Conjectio accidit in Trigono igneo ejusq; signo primo scilicet Ariete; post 20. annos devenit ad Sagittarium, & iterum post alios 20. annos ad Leonem, ex quo rursus in Arietem deveniunt, usque dum elapsis annis ducentis in alio Trigono, nempe Terreo conveniant: abhinc totidem annis effluxis contendant ad Aëreum; & totidem annis effluxis tandem ad Aqueum donec annorū 800. circiter spatio elapso ad Igneū Trigoni iterum devolvantur.

B

XXVIII.

XXVIII.

Tempus.

Sic fuit *Locus* Conjunctionis, sequitur *Tempus*, quod est annus quisq; vicesimus, ut modò dictum. Causa cur hoc tempore semper conveniant, est hæc: Saturnus Planetarum supremus ad idem Zodiaci punctum medio suo ac æquabili motu in spatio 30. ferè annorum redit. Jupiter autem intra 12. Unde fit, ut si hi Planetæ à Conjunctione digrediantur, intra 20. annos vix tandem conveniant, non quidem in eodem signo, ubi antea conjuncti erant, sed in tertia parte Zodiaci in signo aliquo, quod ejusdem naturæ est, cujus fuit illud prius.

XXIX.

Ratio cursus & con-
ventionis.

Si enim Saturnus intra annos 30. Jupiter verò intra 12. totum circulum peragravit, sequitur Saturnum in duobus cum dimidio annis unum signum; Jovem verò quolibet anno unum pereurreret. Sequitur etiam, quod Jupiter quolibet anno Saturnum uno signo cum dimidio antevertat, ita ut Jupiter intra 20. annorum spatium non tantùm 12. signa perambulèt, sed insuper octo adhuc invias, quod octavum à præcedente conjunctione signum Saturnus tandemum attingit, ut ita ibidem demò congregiantur. Prout hoc enucleat *Sethus Calvisius in Elencho Calendarii Gregoriani, lib. 1. cap. 2.*

XXX.

Exemplum illius.

Exempli causa; *Saturnus & Jupiter*, si in signo *Arietis* conjuncti fuerint; *Saturnus* intra istos annos 20. perambulat octo signa, & anno vicesimo pervenit ad sagittarium; *Jupiter* autem intra istos annos 20. percurrit semel totum Zodiacum, & ab *Ariete* secundâ vice incipiens adhuc octo signa, & sic eodem anno 20. pervenit ad Sagittarium. Et sic in annis decem pergit, sæpiusq; à reliquis Planetis cursu velocioribus ibi deprehenduntur.

XXXI.

Cùm verò non exactè iisdem etiam gradibus, quibus antea conjuncti fuerant, iterum conveniant, sed partes eas, tribus ferè gradibus transcendant, accidit, ut ex signis istis Igneis in Terrea transeant, quæ proximè sequuntur, abhinc in aërea & tandem in aquea. Unde fit ut, priusquam ad initium Trigoni Ignei redeant, quadraginta conveniant.

XXXII.

tionibus inhiamus, nec miseris quantitatum efficacitatibus aliquid tribuimus, nec nobis Spiritum Propheticum arrogamus, interim paucis quædam generalia dicemus, quæ in Naturâ & Arte atq; observatione quoddam habent fundamentum. Docendi causâ effectum hunc dividere possumus in Generalem & Specialem: Generalis est, *singularis, admirabile & toti mundo stupendum quid*; quod probamus sequentibus.

XXXIIX.

*Ab Inducti-
one.*

I. *Exemplorum Inductio.* Inductio est singularium collectio, dicunt Logici, & ubi non datur exemplum contrarium, universaliter concludere licet. Jam verò observationes omnium Conjunctionum Magnarum sub Igneo Trigono monstrant effectum singularem & admirandum. Nam annis 800. post mundum creatum in primâ Revolutione contigit *Enochi in caelos translatio & insignis mundi mutatio*, dum impietas Cainitarum insigniter invaleret & iusti miserimè seducerentur. Secundâ Revolutione annis 1600. post mundum conditum, facta est *mundi totius per diluvium submersio, & Noachi fidelis conservatio*. Tertiâ Revolutione, annis 2400. post M.C. facta est *admirabilis Israël ex servitute Aegyptiacâ per Moysen liberatio & novi regni institutio*. In quod tempus Deucalionis diluvium incidere, & nova regna in diversis mundi partibus condita fuisse à Thessalo, Cecrope, Arcade, Dardono, Prometheo, scribunt Historici. Quartâ Revolutione annis 3200. post M.C. facta est *Populi Judaici in Babiloniam abductio & Romæ urbis edificatio*; quo tempore etiam Olympiades Græcorum numerari coeptæ sunt. Quintâ Revolutione annis 4000. post M. C. facta est *Christi Monarchæ cæli & terræ incarnatio, passio, mors & resurrectio; Ecclesiæ Novi Testamenti constitutio, & per apostolos propagatio, Regni Judaici abolitio, & insignis Romanæ Monarchiæ auctio & edificatio*. Sextâ Revolutione annis 800. post Natum Christum, facta est *Imperii Romani per Carolum Magnum ab Italis ad Germanos translatio & insignis Papatus accretio*. Septimâ Revolutione post C.N. 1600. & his sequentibus *redierunt Saturnus & Jupiter ad igneum Trigonom & hoc quidem anno secundâ vice*, primò enim in Sagittario, Anno 1603. & 4. conjungebantur. Ergo concludimus sub hoc Trigono expectandum esse aliquid novum & admirandum, quod quale sit novit ille, qui

qui priora ut fierent, effecit, & ut his similia fiant, nunc efficere potest, valetque, id quod per signa minatur.

XX XIX.

2. *Numeri Septenarii occultâ significatione.* Numerus septenarius à Numero est mysticus, eoq; Deo placuit uti in naturalibus & divinis. Septimo die quievit à creatione: Septimus Patriarcha in coelum vivus abreptus est; post dies septem Columbam ex arcâ emisit Noah; 7. lampades erant in tabernaculo, septies Sacerdos spargebat sanguinem coram Domino; 7. agni, 7. vaccæ, 7. anni, 7. altaria &c. imò maxima Legis Ceremonialis & Forensis ratio in circumstantiis numeri septenarii consistebat, quod vel sexcentis exemplis demonstrare possem. In Novo Testamento sit sola Apocalypsis instar omnium, in quâ septem Ecclesiæ, 7. Spiritus, 7. lampades, 7. stellæ, 7. angeli, 7. voces, 7. faces, 7. sigilla, 7. cornua, 7. oculi, 7. angeli, 7. tubæ, 7. tonitrua, 7. capita, 7. coronæ, 7. plagæ, 7. phialæ, 7. Reges &c. Quæ Spiritui Sancto placuerunt non sine gravi causâ numero septenario efferre, sic septem sunt Planetæ, septem Electores, septem mundi miracula, septimus annus est Climactericus &c. Jam verò septima est Saturni & Jovis ad igneum Trigonum Revolutio post mundum conditum. Ergo Deus qui numero septenario hætenus usus est mirabiliter, hoc septenario sine omni dubio utetur in opere magno. Ineptias de efficaciam quantitatis hic nemo nobis affingat. Tacemus Politica & Historica, regnorumq; Revolutiones, quas numero septenariò aliquid accrementi vel decrementi semper accepisse, ab aliis demonstratum est.

XI.

3. *à Cometa nuperrimi singulari conspiratione.* Vidit Torus mundus horrendum cometam, quem Deus anno 1618. ut Prodromum singularem hujus Magnæ conjunctionis præmisit. Hic cum Trigono igneo, in primis autem signo Leonis conspirationem habebat singularem, quâ nobis digito quasi monstrare voluit, huc oculos nostros esse convertendos. Nam ortum duxit in signo Sagittarii, in quo Conjunctiono Magna anno 1603. contigit: interitum sumpsit in signo Leonis, in quo Conjunctiono Magna anno 1623. contigit. Testantur hoc nobis præter alios Viri Clarissimi; ut D. Ambrosius Rhodius, Mathematicum P. P. qui in suis observationibus hæc scribit: Apparuit Cometa.

B S.

meta.

meta ultimum in principio 2. Jan. hor. 12. noctis in 4. gr. Leonis cum decrefcente Latitudine, cum jam ipsis Calendis Januarii in locum Conjunctionis Magnae, Saturni & Jovis anno 1623. in 6. gr. Leonis futura non sine omine digrum quasi intendisset. Simili ferè modo scribit M. Erasmus Schmidt Graece L. & Mathem. P. P. in Prodromo suo Conjunctionis Magnae: *Wte er nun seinen Anfang gewonnen in primis gradibus Sagittarii, in circulo latitudinis Conjunctionis Maxime, anno 1603. cum corde Scorpii; also hat er auch seine Endschaft genommen in primis gradibus Leonis, in circulo latitudinis Conjunctionis Maxime anno 1623. futura, circa Caudam Draconis Mesantri.* Hæc autem fortuito facta esse nemo nisi inscius operum Dei affirmet: Sapientiae & bonitatis Dei, hoc est, qui corporibus caelestibus mirabilia & designat & simul effecit.

XLI.

Ab aliis
Conjunctionibus.

4. à Planetarum multorum cum his duobus Conjunctione; Conspirant & hic exactè superiora cum inferioribus: ut enim Imperatores Romani suos convocant Electores, concilia ineunt, de hoc vel illo instituendo aut abrogando; modò consimili Sol princeps Planetarum suos convocat Collegas reliquos, nempe Planetas omnes, inq; suo domicilio, id est in Leone, quod signum Solus est velut quoddam insigne palatium, in quo dum residet, peculiare in sublunaria operationes habet. Conveniunt ergo omnes Planetæ in hoc signo multis vicibus: Ingressus enim Saturno & Jove in Leonem, sequuntur Venus 13. Junii & Mercurius 21. Junii, Sol tandem ipse 13. Julii, intra quod tempus Luna aliquoties his Planetis junctis conjungitur. Imò numerant numero viginti duas Conjunctiones intra illud temporis spatium, quo Planetæ hi duo superiores disjungentur. Accedit tandem Mars sub finem Junii, anno 1624. qui Jove Leonem egrediente ipse Leonem ingreditur; ubi tandem Saturnus cum Sole, Venere & Mercurio de novo conjungetur: non secus atq; anno 1603 & 4. intra spatium 58. dierum, 24. Conjunctiones Planetarum fiebant. Si verò una aliqua Conjectio vulgaris Planetarum Inferiorum singularem habet effectum, de quo hactenus in mundo dubitatum non est; quid putabimus tum futurum, quando superiores & Inferiores mirabili commixtione, in summâ tamen regularitate, sibi conjunguntur. Conventus Principum in terris non fit sine gravi causâ, nec finitur sine conclusione aliquâ rei, de quâ agitur? & nos putabimus Conventum hunc & synodum Planetarum caelestium carere omine, præfer-

præfertim si corporis moles admiranda & influentiarum certitudo
consideretur?

XLII.

5. *à Circumstantiarum ominosâ dispositione.* Recipit subjectum, *à Temporis*
non secundum modum agentis, sed pro conditione suæ receptivi- *circumstan-*
tatis, axioma est Philosophicum; quod profectò hic veritatem su- *tu.*
am ostendet. Agentia sunt Cœlestia, Recipientia sunt sublunaria;
hæc verò pessimè sunt disposita omnia, seu publica seu privata spe-
ctes. Ecclesia videt sectas, hæreses premunt eam; quotidie surgunt
qui turbant gregem DEI; hic jactat revelationes, alter profundas
speculationes; ex aliâ parte arma Ecclesiam oppugnant; unde mul-
ti opprimuntur, quidam seducuntur, pauci reservantur. Politia au-
tem tota Christiana quàm miserâ facie se nunc ostendit? Papa latro
animarum & carnifex conscientiarum igne & ferro gregem parvu-
lum persequitur, seq; super omne, quod DEUS est, extollit; Regi-
na, inquit in corde suo, hic sedeo, vidua nunquam ero; accedunt
Jesuitæ, illi viva & æmula Patris Diaboli progenies, hi interdum
agunt vulpem, interdum lupum, ibi veniunt clancularii & decipiunt; hic
veniunt aperti & sciunt. Unde ardet Germania bello, dissidia sunt
inter Principes, gens supra gentem se extollit, & quocunque te ver-
tas, nil nisi arma, furor, cædes, latrocinia, prava consilia, seducto-
res, prodiones, & quæ inde proveniunt mala. Domestica verò tota
frigent: nulla charitas, nulla fides inter homines, non frater à fra-
tre, non hospes ab hospite tutus; Pluto in omnibus hæcenus angu-
lis suos habuit satellites, qui Christum esurientem miserè crucia-
runt, studia liberalia & qui his præfunt, enervarunt; Scholis & Eccle-
siis reditum, DEO honorem, laboranti mercedem, proximo bolum,
sibi conscientiam bonam eripuerunt, & totas Respublicas, pro-
dolor! labefactarunt. Quod ipsum est anxietas gentium & magna
illa afflictio, qualis non fuit ab initio mundi, disente Salvatore. Hæc
si mutabuntur, sive in melius, sive in pejus, mutatio tamen sat ma-
gna erit, illud tamen vovemus, hoc timemus; de utroq; DEUM de-
precatumur, ut illud acceleret, hoc avertat.

XLIII.

6. *Ab auctoritate virorum illustrium.* Non ex novâ persuasione, *Ab autho-*
ritate. *ritate.*
aut affectatâ prædictione, ut hodie à multis fit, id prædixerunt arti-
fices.

nices clarissimi. Sit nobis unus instar omnium, Nobilissimus *Tycho de Brahe*, qui in Tomo primo *Astronomiae instauratae in Conclusionem de Nova stellâ Anno 72. p. 805.* in hunc ferè modum scribit. *Si septima hæc est Trigonorum in integrum ab orbe condito restitutio, quemadmodum communiter recepta ætatis Mundi numeratio admittit, ita ut prima in Enocho, secunda in Noâ & diluvio, tertia in Mose & liberatione Israelis, quarta in Regibus Israeliticis, quinta in Christo & Monarchiæ Romanæ apice, sexta in Carolo Magno & Imperii ad Germanos translatione absoluta sit, utique septima hæc, Sabbatismi quandam occultam rationem obtinet, & præ cæteris peculiare & magni momenti quid denunciat. Ubi animadversione dignum censeo, quòd veluti illæ restitutiones trigonice, quæ impari numero exhibitæ sunt, veluti prima, tertia & quinta salutare Mundo fuerunt: sic & hanc septimam numero impari præcipuè gaudentem, magni cujusdam boni & felicioris status esse prænunciam.* Addit in eodem loco, quòd singulares mutationes in mundo à stellâ novâ Anno 72. promissæ & significatæ, demum in effectum sint deducendæ post annos 48. id est circa annum currentem 1623. Tychoni autem jam pridem mortuo status nostrorum temporum non potuit esse notus, multò minus dispositio & turbatio, quæ in his annis currentibus evenit; unde concludendum est, hunc virum oculis non imaginariis, ut fit à multis, sed Astrologicis ea vidisse, quæ in hoc genere nobis reliquit.

XLIV.

Argumenta probabilia veritatem quoque concludunt.

Cæterum si cui hæc argumenta adducta videbuntur tantum probabilia, ille sciat 1. quòd nos pro Apodicticis nunquam venditemus, 2. quòd in hisce rebus non à priori sed posteriori tantum argumenta ducere queamus, 3. quòd argumenta probabilia etiam possint apodicticam conclusionem stabilire licet non ex se eam, ut talis sit, facere possint.

XLV.

Effectus speciales in Ecclesia.

Sic demonstratum est, quòd sit effectus generalis. Docendi enim causâ ante distinctus fuit in generalem & specialem; nunc de speciali agendum: potest verò hic dividi in *Publicum & Privatum*; ille in *Ecclesiasticum & Politicum*, de singulis pauca. Dum verò effectum dicimus, cum nemine de nomine litigabimus, an signatum an consequens vel effectum dicere velit; quamvis discrimen istorum nobis non sit ignotum. Quos verò sequentibus enarramus effectus

non

non sunt nostræ Inventionis, sed aliorum doctorum bene multorum, quibus quin sobriè subscribamus, non videmus causas dissuadentes.

XLVI.

Effectus Ecclesiasticos vocamus eos, qui circa Ecclesiæ defensionem & hostium ejus prostrationem versantur. Primum ergo assignant *Judicium Extremum*, quod esse admodum propinquum nemo Christianus dubitare potest. Interim cum DEUS sub Trigono aqueo, mundum diluvio submerferit, posse fieri dicunt, ut sub hoc Trigono igneo eundem igne perdat; præsertim cum hæc Conjunctio sit septima adeoq; Sabbatica, quæ fortè magnum illud Æternitatis Sabbatum adesse monstrat. Hanc verò piam meditationem, nemo rejicere poterit; nam (Scripturæ oracula hîc præsuppono, quæ diem novissimum non longè abesse dicunt) vix fiet, ut mundus tam diu stet, quàm diu hæc Revolutio Septima fuerit peracta & Octava incaperit, hoc est annis ferè octingentis; signa enim diem Extremum significantia hoc vix admittunt. Huc pertinent piæ meditationes de Traditione antiquâ Rabbiorum, de quâ Petrus Galatinus lib. 4. cap. 20. & Philippus Mornæus cap. 29. de Verit. Christ. Relig. mundum supra annum millesimum sextum non duraturum, quod & Patres non averfati sunt, ut videre est ex Irenæo lib. 5. adversus hæreses cap. 28. Lactantio Firm. lib. 7. cap. 7. Divin. Instur. & Augustino lib. 29. de civit. DEI cap. 7. & aliis. Quo in sensu putant vitam æternam vocari Sabbatum, Hebr. 4. v. 3. seq. post sex dies magnas, id est millenarios, futurum. Quò pertinet typus, dum annus septimus, annus libertatis, & septies septimus Jubilæus olim à DEO est institutus. Adde ascensionem ad cœlos Enochii septimi ab Adamo, & Eliam, qui septies septimus ab hoc, vivus quoq; ad cœlos ascendit, quâ de re videatur contemplatio pia D. Nicol. Selneckeri in Eptome Physices An. 1569. Basil. editâ. Tacemus hîc de signis omnibus ferè impletis, de quibus prædictum fuit, quod Diem Extremum antecedere debeant.

XLVII.

Secundum dicunt esse *Papæ Interitum*, quo non tantum spiritua-
lem, qui jam bonam partem factus, sed corporalem etiam intelli-
gunt: in illo, gladio verbi cecidit; in hoc gladio materiali cadet cum

C

sede

sede suâ meretriciâ, quem lapsum mirabuntur & dolebunt magna-
 tes terræ ac mercatores Romani; non tamen totalem intelligunt
 eradicationem, sed eum ex parte manere posse putant usque ad di-
 em novissimum, in quo Christus hunc Antichristum & mentitum
 vicarium interfectorus sit, 2. *Thess.* 2. v. 8. Quâ de re legenda erit Apo-
 calypsis, in capite præsertim 17. Legantur de hoc argumento qui-
 dam Theologorum, ut *Philippus Nicolai in Tract. de Antichristo*, c. 8. 9.
D. D. Hoë in Commentario super Apocalypsin parte tertiâ super c. 11. p. 570.
D. Winckelmannus in Com. sup. c. 17. & 18. *Johannes Napeirus Schotlandus*
in comment. super Apocalyps. præsertim super cap. 17. & 18. quibus addatur
Thomas Brechtmannus Anglus, & David Pareus in Commentariis super Apo-
calypsin. Dicitur verò effectus hic Ecclesiasticus propter destructio-
 nem hostis Ecclesiæ, & hujus ex jugo illius liberatione.

XLIX.

**Judeorum
 conversio.**

Tertium dicunt esse *Judeorum conversionem*: nam Scriptura &
 hanc ante diem Extremum futuram esse prædicat *Osee* 3. v. 4. *Sophoniae*
 3. v. 14. *Rom.* 11. v. 25. 26. Quod ipsum quoque non negant *D. Ægidius*
Hunnus, *D. Georgius Mylius*, *D. Eridericus Balduinus*, in *commentariis*
super caput undecimum Epist. ad Rom. & *D. Meisnerus in Tractatu de Legibus*
lib. 4. sect. 1. q. 20. & alii. Modum verò, locum & tempus particula-
 riter nemo determinare potest, an simul & semel in unum locum
 sint conventuri, vel an diverso tempore in locis diversis sint con-
 vertendi, cum scripturam hinc præviam non habeamus.

XLIX.

**Effectus Po-
 litici.**

Effectus Politicos vocamus, qui circa Respublicas, Politias & re-
 gnorum mutationes futuri sunt. Primum dicunt esse *Romani Im-*
perii labefactionem: quatuor namque Monarchias nobis scriptura
 proponit, & quartam quidem in statu diverso nobis describit,
 quorum ultimus pedes nobis exhibet ex luto & ferro commistos, hos tam
 diu stare vult, donec lapis in monte revulsus sine manibus hos sit conculcaturus.
 Hanc labefactionem ut præsentem intuemur & ulteriorem
 quotidie timemus, nam tumultus bellorum, monetarum confu-
 sio, dominandi libido succum & sanguinem incolis exhauriunt:
 flos autem illius regni est nullus, in quo subditi sunt enervati;
 De quâ re Politica dicent plura.

L. Se-

L.

Secundum dicunt esse *Turcarum Interitum*, nam ominantur, *Turcarum* sicut Regni Turcici factum est incrementum sub Trigono aqueo; *interitus*, ita illius futurum est decrementum sub Trigono igneo. Huc facit prædictio *Exechielis cap. 38. v. 39. Apoc. cap. 20. v. 8.* ubi non spiritualis, sed corporalis clades innuitur, armis, bello & cæde insigni futura; quam Dominus exercituum in gentem Gog & Magog exercebit. Quâ de re satis utiliter legi potest *D. Philippus Nicolai in libro de Regno Christi.*

L I.

Tertium applicant ad *mutationes Individuales Regum, Electorum, Principum, Regnorum &c.* huic incrementum, illi decrementum; huic victoriam, illi cladem, aliis honores &c. promittunt. Verum non cujusvis est hæc pronunciare, *quidam enim hîc reguntur magis affectibus quàm aspectibus; magis quid fieri velint, vovent, quàm quid futurum sit, sciunt.* Adde, quod sit periculofum dicere veritatem, quæ odium parit. Maximam tamen partem dicunt Gentibus sub Leone sitis magnam indicari mutationem; cum Conjunctio in Leone fiat, & Cometa nuperrimus in eo sit extinctus: *habet autem Leo Galliam, Alpes, Italiam, Siciliam, Bohemiam, Turciae partem, Romam, Ravennam, Cremonam, Ulmam, Pragam &c.*

E I I.

Effectus privati sunt, qui pertinent ad personas privatas, ubi *Effectus* animadvertendus est transitus *Conjunctionis per loca Hy legialia privati.* & alias domus; sicut enim aliæ *Conjunctiones* aut *Eclipses*, ita & hanc mutationem afferre homini, nullum est dubium.

E I I I.

Sed manum de tabula: Diximus de *Conjunctionibus Magnis Conclusio.* & de his ultimis Ignei Trigoni, adeoq; nuperrima in Specie: DEUS, qui regit astra, signis hisce de cœlo monstratis, monstret tandem felicia complementa, & finem rebus humanis imponens nos deducat ad æternas gaudiorum felicitates. Interim dum hîc sumus in militiâ, Ecclesiam defendat, hostes ejus propellat, & nos ita animet, ut peractâ hâc militiâ strenuè, ibi triumphemus victoriâ gloriosè, cui fit laus & honor in secula seculorum.

COROL.

COROLLARIA.

I.

An caelum vel terra moveatur? prius Af.

II.

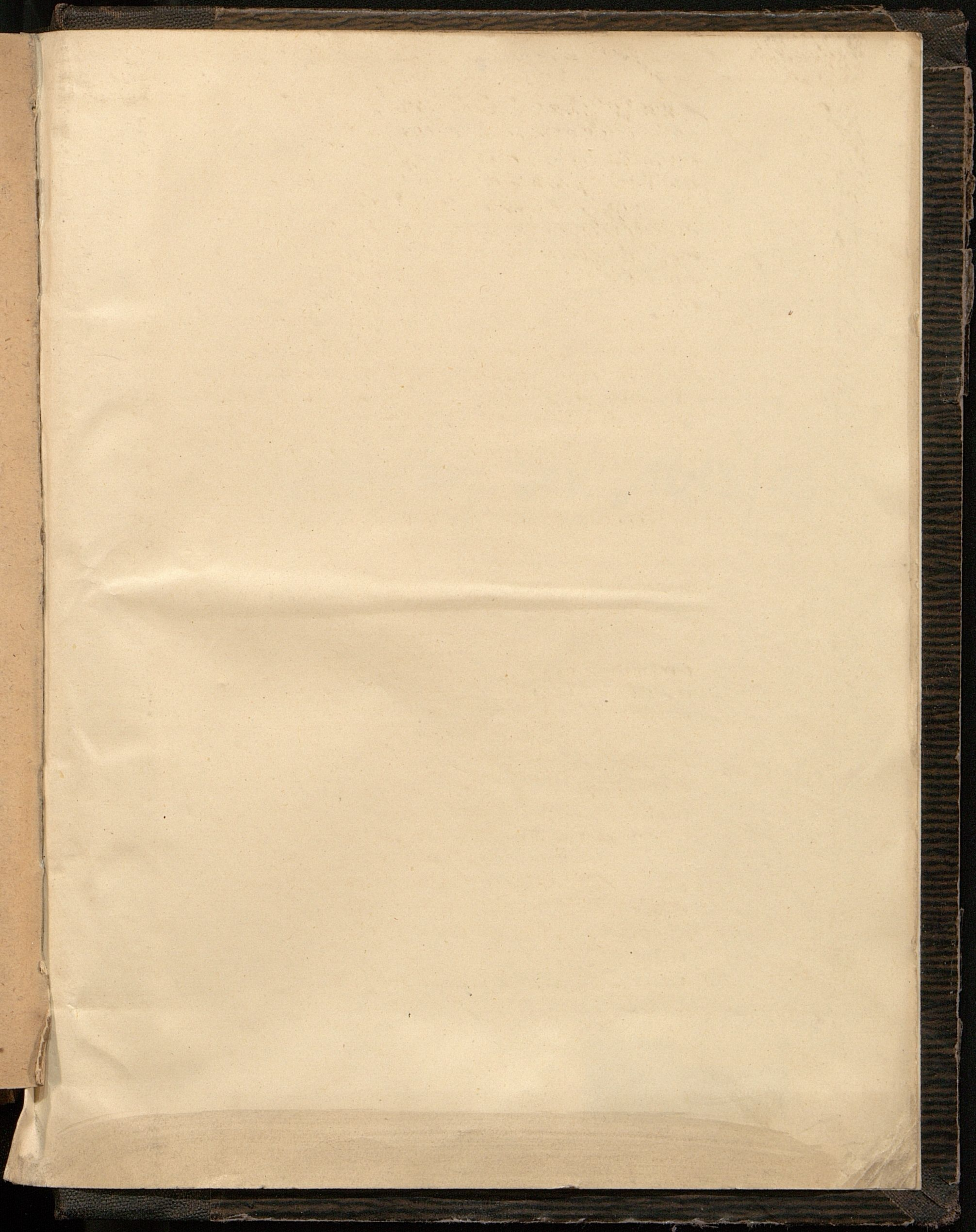
*An Astrologica praedictiones sint vana & con-
temnenda? N.*

III.

An Astrologia sit inventa ab Ethnicis? N.

E I N I S.

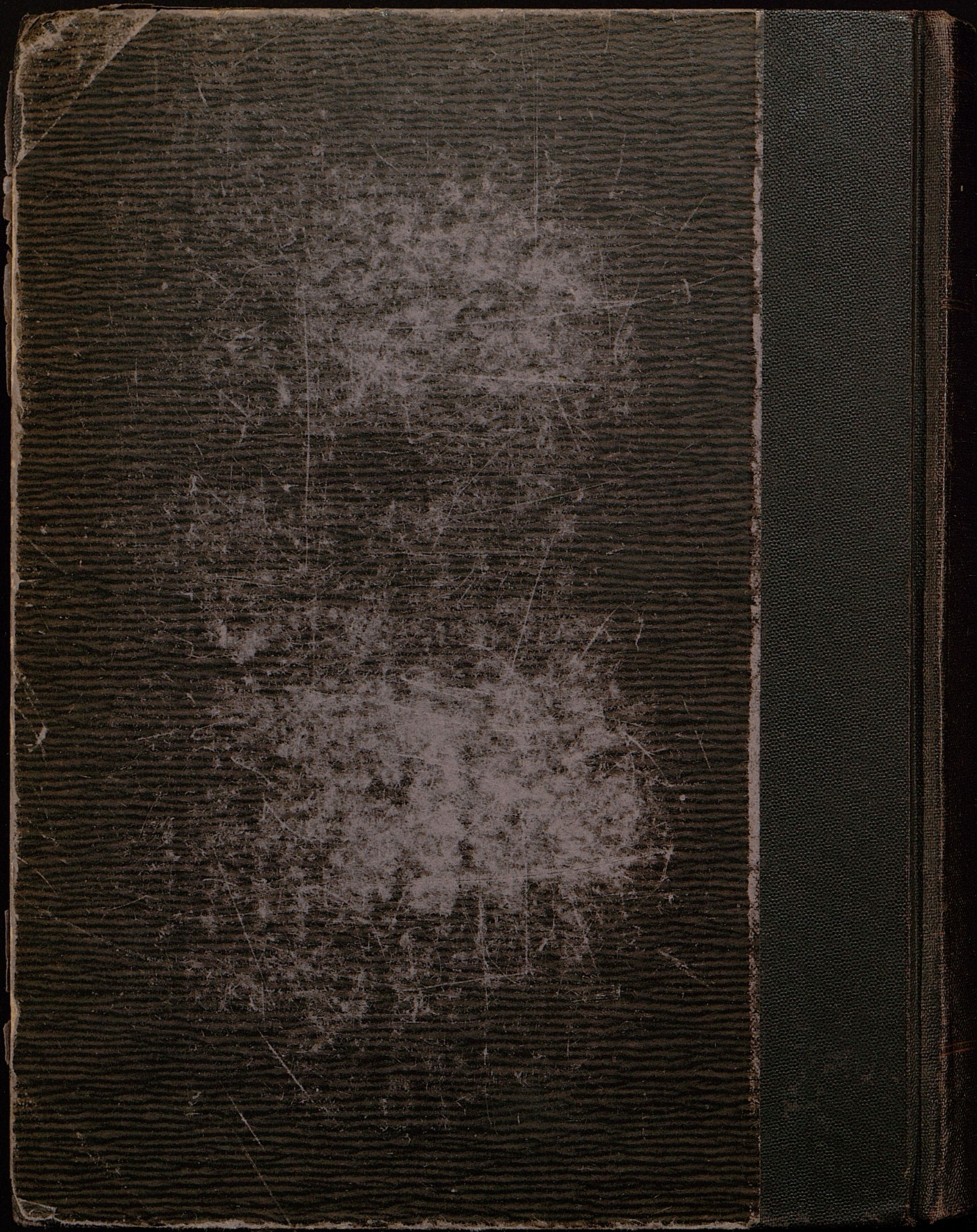

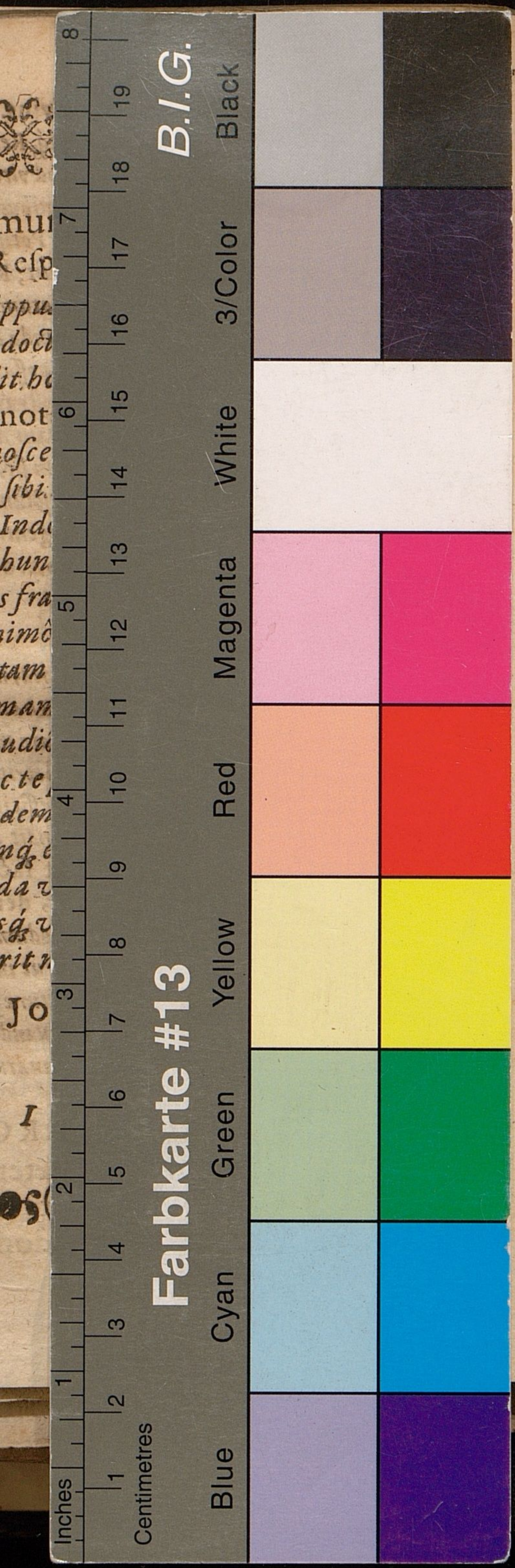
Wittenberg. Diss., 1613/23

V. 17

ULB Halle 3
002 673 304

30
1623 39/26

DISPUTATIO
PHILOSOPHICA,
De
CONJUNCTIONIBUS
MAGNIS IN GENERE,

Et de
NUPERRIMA, QUÆ MENSE
JULIO ACCIDIT, IN SPECIE.

Quam
Juvante DEO
Astrorum Conditore ac Moderatore

PRÆSIDE
M. JOHANNES MÜLLERO

VRATISLAVIENSI SILESIO, DESI-
GNATO PHILOSOPHIÆ PRACT.

PROFESSORE PUBL.

PUBLICO EXAMINI
proponit

M. JOHANNES SCHWALBE,
Misenensis Misnicus, Alumnus
Electoralis,

Ad diem 8. Augusti, horis matutinis,
in Auditorio majori.

WITTEBERGÆ,

Typis CHRISTIANI THAM, Academ. Typogr.

MDCXXIII.